

**Звіт про результати діяльності студентського наукового гуртка
«СОЦІОЛОГІЧНІ СТУДІЇ»
кафедри філософії, історії і політології
Одеського державного аграрного університету
за 2020/2021 навчальний рік**

СНГ «Соціологічні студії» було створено у 2017 році. Метою діяльності СНГ «Соціологічні студії» є формування особистості майбутнього вченого, фахівця високої кваліфікації. Завданнями СНГ «Соціологічні студії» є:

- заохочення наукової діяльності студентів, підтримка та ініціювання самостійної наукової та навчально-дослідницької роботи студентів;
  - закріплення у студентів теоретичних та практичних знань, розвитку творчого мислення та досягнення поглибленого освоєння навчальних дисциплін;
  - сприяння під керівництвом викладачів кафедри філософії, історії і політології вирішенню конкретних практичних проблем розвитку і діяльності українського суспільства;
  - підвищення теоретичного рівня і практичної значущості науково-дослідних робіт студентів;
  - набуття студентами досвіду організації та участі у науково-дослідній роботі, наукових дискусіях, конференціях, семінарах, круглих столах тощо;
  - здійснення науково-дослідної та науково-практичної діяльності шляхом залучення студентів на добровільних засадах до самостійної або колективної наукової роботи.
- Напрями діяльності СНГ «Соціологічні студії»:
- організація та проведення (самостійно чи спільно з іншими організаціями) наукових круглих столів, семінарів, університетських, всеукраїнських і міжнародних конференцій;
  - видання збірок наукових праць студентів, тез та інших науково-інформаційних матеріалів;
  - інформування та забезпечення участі студентів-членів Гуртка в наукових заходах (конференціях, конкурсах, семінарах тощо), що проводяться іншими організаціями;
  - налагодження співпраці з науковими гуртками інших кафедр університету, навчальними та науково-дослідними закладами, соціологічними установами, а також громадськими і державними організаціями України та інших країн для виконання поставлених завдань;
  - інші напрямки діяльності, що не суперечать меті та завданням Гуртка.

Особовий склад гуртка у 2020-2021 н.р. у I семестрі

<i>№ з/п</i>	<i>П.І.Б. студента</i>	<i>Курс, група</i>
1	Дорож Каміла	3 курс, Облік і оподаткування
2	Кошельник Катерина	3 курс, Облік і оподаткування
3	Нерубальна Ганна	3 курс, Облік і оподаткування
4	Блащук Надія	3 курс, Облік і оподаткування
5	Гаврилук Вероніка	1 курс, Облік і оподаткування
6	Куркан Анна	2т курс, ТВШПТ
7	Гирбу Валентина	2т курс, ТВШПТ
8	Задорожна Ганна	2т курс, ТВШПТ
9	Вовк Олександр	4 курс, ТВШПТ
10	Армаш Людмила	4 курс, ТВШПТ
11	Левіна Олена	4 курс, ТВШПТ

Особовий склад гуртка у 2020-2021 н.р. у II семестрі

<i>№ з/п</i>	<i>П.І.Б. студента</i>	<i>Курс, група</i>
1	Дорож Каміла	3 курс, Облік і оподаткування
2	Кошельник Катерина	3 курс, Облік і оподаткування
3	Нерубальна Ганна	3 курс, Облік і оподаткування

4	Блащук Надія	3 курс, Облік і оподаткування
5	Гаврилюк Вероніка	1 курс, Облік і оподаткування
6	Куркан Анна	2т курс ТВППТ
7	Гирбу Валентина	2т курс ТВППТ
8	Задорожна Ганна	2т курс ТВППТ
9	Вовк Олександр	4 курс ТВППТ
10	Армаш Людмила	4 курс ТВППТ
11	Левіна Олена	4 курс ТВППТ
12	Бура Анастасія	3 курс ГіЗ
13	Ветева Ольга	3 курс ГіЗ
14	Богопольська Валерія	3 курс ГіЗ
15	Сулакова Валерія	3 курс ГіЗ
16	Степанова Валентина	3 курс ГіЗ
17	Анварі Ілай	4 курс Ветеринарна медицина
18	Мединська Дар'я	4 курс Ветеринарна медицина

Керівник наукового гуртка – викладач кафедри філософії, історії і політології Федорова І.В.
 Староста гуртка у I семестрі 2020-2021 н.р. Дорож Каміла 3 курс «Облік і оподаткування»
 Тематика науково-дослідної роботи гуртка: соціологія освіти.
 Заходи, проведені гуртком з вересня по грудень 2020 р.

№ п/п	Тема наукової роботи, доповіді	ППП (повністю) доповідача, курс, факультет, група	№ протоколу	Дата проведення
1	Вступне засідання. Обговорення плану роботи СНГ «Соціологічні студії»	Викл. Федорова І.В.	№ 1	30.09.2020
2	Соціокультурні аспекти освіти: соціальні функції, соціальні принципи	Дорож Каміла ІЕ ф-т, спец. ОіО, 3к	№ 2	16.10.2020
3	Сучасні соціологічні дослідження освіти в Україні	Блащук Надія, ІЕ ф, спец. ОіО, 3к	№ 3	30.10.2020
4	Вплив соціокультурної діяльності людини на трансформацію економічного, соціального і культурного життя суспільства	Кошельник Катерина ІЕ ф, спец. ОіО, 3к	№ 4	16.11.2020
5	Основні напрями та проблемні аспекти вивчення соціології освіти в Україні	Гаврилюк Вероніка ІЕ ф, спец. ОіО, 3к	№ 5	27.11.2020
6	Підсумкове засідання. Звіт за I семестр про роботу СНГ «Соціологічні студії»	Дорож Каміла ІЕ ф-т, спец. ОіО, 3к	№ 6	11.12.2020

Заходи, проведені гуртком з березня по червень 2021 р.

№ п/п	Тема наукової роботи, доповіді	ППП (повністю) доповідача, курс, факультет, група	№ протоколу	Дата проведення
1	Вступне засідання. Обговорення плану роботи СНГ «Соціологічні студії»	Викл. Федорова І.В.	№ 7	3.03.2021
2	Соціокультурні аспекти освіти: соціальні функції, соціальні принципи	Армаш Людмила, 4 к спец. ТВППТ	№ 8	17.03.2021
3	Сучасні соціологічні дослідження освіти в Україні	Левіна Олена, ТВППТ, 4к	№ 9	07.04.2021
4	Вплив соціокультурної діяльності людини на трансформацію економічного, соціального і культурного життя суспільства	Анварі Ілай, Вет.мед., 4к.	№ 10	28.04.2021
5	Проблема ментального здоров'я спеціалістів ветеринарної медицини	Мединська Дар'я, Вет мед., 4 к	№ 11	12.05.2021
6	Підсумкове засідання. Звіт за II семестр про роботу СНГ «Соціологічні студії»	Армаш Людмила, 4к., спец.ТВППТ	№ 12	02.06.2021

Староста гуртка у II семестрі 2020-2021 н.р. Армаш Людмила (Протокол № 7 від 03.03.2021 р.).

Засідання гуртка проводилися в онлайн режимі з використанням платформи Zoom. Доповіді, представлені за звітний період реферативного характеру.

За результатами роботи членами СНГ «Соціологічні студії» опубліковано статті:

1. Кошельник К.В., Федорова І.В. Вплив соціокультурної діяльності людини на трансформацію економічного, соціального і культурного життя суспільства. *Креативний простір. Соціально-гуманітарна науково-творча майстерня «Новий курс» (рік заснування – 1989). Міжнародна науково-практична конференція «Креативна трансформація та модернізація сучасного суспільства».* (Харків, 27 січня 2021 р.). Харків, 2021. С. 10 – 12.

URL : <https://www.newroute.org.ua/wp-content/uploads/2021/01/%E2%84%96-1.pdf>

2. Мединська Д. Проблема ментального здоров'я спеціалістів ветеринарної медицини. *Аграрна галузь сучасної України: проблеми та перспективи розвитку.* Збірник матеріалів I Міжнародної науково-практичної конференції (Слов'янськ, 14 травня 2021). Слов'янськ, 2021. С. 227-229. URL : <http://176.101.220.8:8080/xmlui/handle/123456789/2325>

Заслухано і схвалено на засіданні кафедри,
протокол № 15 від 02.07.2021 р.

Завідувач кафедри, доцент

 /О.М. Чебан/

Керівник СНГ

 /І.В. Федорова/

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ
ЛУГАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ПРОЄКТ USAID «ЕКОНОМІЧНА ПІДТРИМКА СХІДНОЇ УКРАЇНИ»
УНІВЕРСИТЕТ ВІТОВТА ВЕЛИКОГО
БІЛОРУСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДОНБАСЬКА ДЕРЖАВНА МАШИНОБУДІВНА АКАДЕМІЯ
УКРАЇНСЬКИЙ КЛУБ АГРАРНОГО БІЗНЕСУ

АГРАРНА ГАЛУЗЬ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ:
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
Збірник матеріалів
I Міжнародної науково-практичної конференції
14 травня 2021 року

Слов'янськ, 2021

УДК 122/129+37+62+65+68+69+81+94](063)

A25

Рекомендовано до друку Вченою радою Луганського національного аграрного університету, протокол № 03-03/10BP від 01.07.2021 р.

Рецензенти:

Зось-Кіор М. В. – д-р екон. наук, проф., завідувач кафедри менеджменту Полтавської державної аграрної академії

Рижкова Т. М. – д-р техн. наук, проф., проф. кафедри технології переробки, стандартизації та технічного сервісу Харківської державної зооветеринарної академії

A25 Аграрна галузь сучасної України: проблеми та перспективи розвитку : зб. матеріалів І Міжнар. наук.-практ. конф., 14 трав. 2021 р. / М-во освіти і науки України, Ін-т модернізації змісту освіти, Луган. нац. аграр. ун-т, Проект USAID «Економічна підтримка Східної України», Білорус. держ. аграр. техн. ун-т, Донбас. держ. машинобуд. акад., Укр. клуб. аграр. бізнесу. – Слов'янськ, 2021. – 476 с.

У збірнику представлені матеріали учасників І Міжнародної науково-практичної конференції «Аграрна галузь сучасної України: проблеми та перспективи розвитку», яка відбулася 14 травня 2021 року. У збірнику висвітлені результати наукових досліджень і розробок науково-педагогічних працівників, дослідників та практиків закладів вищої освіти та наукових установ України та зарубіжних країн.

Матеріали подано в авторській редакції.

УДК 122/129+37+62+65+68+69+81+94](063)

Конференція зареєстрована в Міністерстві освіти і науки України, лист Інституту модернізації змісту освіти від 13.01.2021 № 22.1/10-37 «Про Перелік наукових конференцій з проблем вищої освіти і науки у 2021 році», позиція 196.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1

ПРОБЛЕМИ АГРОНОМІЧНОЇ ГАЛУЗІ ТА МЕТОДИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Дайнеко Т. М., Вечер Н. Н. ИЗУЧЕНИЕ ВЛИЯНИЯ ПРОРАЩИВАНИЯ КЛУБНЕЙ НА УРОЖАЙНОСТЬ КАРТОФЕЛЯ.....	18
Шкляров А. П. УСТОЙЧИВОСТЬ РАСТЕНИЕВОДСТВА В УСЛОВИЯХ ИЗМЕНЕНИЯ КЛИМАТА.....	20
Тимчук В. М., Халін С. Ф., Осипова Л. С., Скнипа Н. Л. АНАЛІЗ ВЕКТОРІВ ТА ПІДХОДІВ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ СЕЛЕКЦІЇ ЦИБУЛІ РІПЧАСТОЇ (ALLIUM SERA L.) В ЛУГАНСЬКІЙ ОБЛАСТІ.....	23
Тимчук В. М., Халін С. Ф., Осипова Л. С. СТРАТЕГІЧНІ ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ АПК СХОДУ УКРАЇНИ.....	25
Осипова Л. С., Тимчук В. М., Халін С. Ф. ДЕЯКІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА.....	28
Тимчук В. М., Халін С. Ф., Осипова Л. С., Бубнікович А. В. ПОТЕНЦІАЛ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОГРАМИ АГРОКЕБЕТИ В ЛУГАНСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ АГРАРНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ	31
Демчук О. А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ОПТИМІЗАЦІЇ СКЛАДУ ВОДИ В РОСЛИННИЦТВІ МЕТОДОМ СТРУКТУРИЗАЦІЇ.....	34
Боговін А. В., Халін С. Ф., Пташнік М. М. ІНТЕГРОВАНА ОЦІНКА КОРМОВОЇ ЦІННОСТІ ТРАВСТОЇВ ЗА ФЛОРИСТИКО-ІНДИВІДУАЛІСТИЧНИМИ ОСОБЛИВОСТЯМИ ЇХ КОМПОНЕНТІВ	36
Солошенко В. І. ПРО ФАКТОРИ ЖИТТЯ РОСЛИН	42
Боговін А. В., Халін С. Ф., Пташнік М. М. ЗБІЛЬШЕННЯ ПРОДУКТИВНОГО ПЕРІОДУ КОРМОВОГО ПОЛЯ ДО 220 ДНІВ БЕЗПЕРЕБІЙНОГО ОТРИМАННЯ ВИСОКОЯКІСНОЇ ЗЕЛЕНОЇ МАСИ ТРАВ.....	44
Вольвак О. М. CARYA PESAN (CARYA ILLINOENSIS), ЯК ПЕРСПЕКТИВНА ГОРІХОПЛІДНА КУЛЬТУРА УКРАЇНИ	47
Халін С. Ф. ВИКОРИСТАННЯ ПРИРОДНИХ ТА СІЯНИХ ПАСОВИЩВ СИСТЕМІ ОРГАНІЧНОГО СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА.....	49
Скнипа Н. Л., Бубнікович А. В. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ОРГАНІЧНОГО ЗЕМЛЕРОБСТВА У ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ.....	52
Чугрій Г. А., ПРОДУКТИВНІСТЬ СОРТІВ ПШЕНИЦІ ОЗИМОЇ ЕКОЛОГІЧНОГО СОРТОВИПРОБУВАННЯ	54

Гіренко Н. І., Крамаренко Д. П. ВПЛИВ ДОБАВОК ПОХІДНИХ ГІДРОБІОНТІВ НА МІКРОСТРУКТУРНІ ПОКАЗНИКИ КОМБІНОВАНОГО ФАРШУ ПІД ЧАС ЗАМОРОЖУВАННЯ І ДЕФРОСТАЦІЇ	203
Горєлков Д. В., Червоний В. М. ВИЗНАЧЕННЯ ЯКІСНОГО ПОКАЗНИКА ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОЦЕСУ ЗНЕЗАРАЖЕННЯ М'ЯСНОЇ СИРОВИНИ В ПОЛІ АКУСТИЧНИХ ХВИЛЬ	205
Chervonyi V., Kononykin V. METHOD OF PRE-PROCESSING FISH BEFORE CONSERVATION.....	207
Шахова Ю. Ю. ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ СЕКСОВАНОЇ СПЕРМО ПРОДУКЦІЇ У МОЛОЧНОМУ СКОТАРСТВІ.....	209
Луканіна Н. М. АНАЛІЗ ТЕХНОЛОГІЇ ОТРИМАННЯ ПРОДУКЦІЇ ПЕРЕПЕЛІВНИЦТВА	210
Павленко М. О. РОЛЬ ПАРАТИПОВИХ ФАКТОРІВ У ПІДВИЩЕННІ ВІДТВОРЮВАЛЬНОЇ ЗДАТНОСТІ МОЛОЧНОЇ ХУДОБИ	211
Потєха І. В. АНАЛІЗ ТЕХНОЛОГІЇ ВІДТВОРЕННЯ МОЛОЧНОГО СТАДА.....	213
Шепілова М. В. ВИРОЩУВАННЯ ПОМІСНОГО МОЛОДНЯКУ ЗА ТЕХНОЛОГІЄЮ М'ЯСНОГО СКОТАРСТВА.....	214
Хамід К. О., Корнієвич І. О. ОСОБЛИВОСТІ ВИРОБНИЦТВА ТА ВИКОРИСТАННЯ ВОСКУ БДЖОЛИНОГО В УКРАЇНІ	216
Хамід К. О., Чебан А. О. ОТРУЙНІ МЕДОНОСНІ РОСЛИНИ.....	219

СЕКЦІЯ 5

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

Тодоров М. І. НЕОНАТАЛЬНА ПРОФІЛАКТИКА ГОСТРИХ РОЗЛАДІВ ТРАВЛЕННЯ У ТЕЛЯТ.....	222
Vasetska A. SUPPRESSION OF REPRODUCTIVE FUNCTION OF GILTS ...	224
Івлева О. В., Олійник О. В. ЕПІЗООТОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗАХВОРЮВАННЯ ДРІБНИХ ДОМАШНІХ ТВАРИН НА ДЕРМАТОФІТОЗИ У М. СТАРОБІЛЬСЬК ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	226
Мединська Д. О. ПРОБЛЕМА МЕНТАЛЬНОГО ЗДОРОВ'Я СПЕЦІАЛІСТІВ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ.....	227
Ільїна О. В., Пархоменко Л. І. КУЛЬТИВУВАННЯ ПАРВОВІРУСУ СОБАК У КУРЯЧИХ ЕМБРІОНАХ.....	230

систематичному ветеринарному огляду та профілактичній імунізації, а тому захворюваність на дерматофітози у них відзначена в одиничних випадках.

Ступінь захворюваності на дерматофітози серед собак і котів в різні сезони року неоднакова. З цією думкою ряду авторів узгоджуються і наші дані, що були отримані при аналізі матеріалів по захворюваності на дерматофітози дрібних домашніх тварин. Найбільша захворюваність собак і котів на дерматофітози відзначається в осінні місяці (вересень-листопад) при максимумі її в листопаді.

На рівень захворюваності собак і котів впливають клімато-географічні чинники, що визначають час появи приплоду, його кількість. Перший приплід у котів з'являється зазвичай в березні-квітні. З цього часу починається ріст захворюваності на дерматофітози. Відсоток захворюваності за рік у котів збільшується з травня по листопад з 1,0 % до 17,9%, а у собак з 2,3% до 22,1%. Другий виводок кошенят появляється в жовтні-листопаді. В цей час і відзначають максимальний підйом захворюваності серед котів - 17,5%. Поява цуценят у собак відбувається також два рази на рік, ранньою весною і ранньою осінню, тому помісячна динаміка захворюваності на дерматофітози у них в цілому повторює таку як у котів.

Спад захворюваності серед котів і собак в весняні місяці пояснюється проведенням протиепізоотичних заходів. Аналіз вікових особливостей виявив, що як коти, так і собаки хворіють на дерматофітози в основному у віці до 6 місяців (62,9 % і 65,1% відповідно). Більш висока захворюваність на дерматофітози кошенят і цуценят, ніж дорослих тварин, пов'язана, очевидно, з передачею інфекції від хворих матерів.

Мединська Дар'я Олександрівна, здобувач вищої освіти

Одеський державний аграрний університет

Науковий керівник: Федорова Інна Валеріївна, викладач,

Одеський державний аграрний університет

ПРОБЛЕМА МЕНТАЛЬНОГО ЗДОРОВ'Я СПЕЦІАЛІСТІВ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

Як студент ветеринарного факультету і, з недавніх пір, асистент ветеринарного лікаря, я вже поринула в ветеринарну стихію та її атмосферу. Важливість і пріоритет нашої роботи корелює з проблемами, які у ветеринарії пострадянських країн, на жаль, нашаровуються швидше, ніж вирішуються. Так, багато що можна ігнорувати, значну кількість проблем – вирішити силами окремого фахівця, але те, на що не можна закривати очі – це ментальне здоров'я ветеринарного спеціаліста.

У той час, коли у розвинутих країнах цю проблему мало того що достатньо вивчили, а ще й активно борються з нею, ми вважаємо себе борцями, які, стиснувши кулаки і затамувавши подих, на перший погляд, легко справляємося зі стресом і психологічним навантаженням у роботі з тваринами та у процесі спілкування з їх власниками. Але насправді удар при цьому

відбувається по нашому внутрішньому бар'єрові. Протягом більшого часу існування ветеринарної галузі питання психічного здоров'я фахівців у галузі рідко розглядалися, і ця тема в повсякденних обговореннях позиціонувалася як табу. Але зараз ми володіємо гучним словом завдяки інтернет-поширенню, тому важливо говорити про цю проблему.

Ветеринари десятиліттями страждали проблемами емоційного і психічного здоров'я, тому може здатися дивним, що Центри з контролю і профілактики захворювань вперше вивчили психічне здоров'я серед ветеринарів лише в 2014 році [2]. Це дослідження показало, що ветеринари мають проблеми з психічним здоров'ям значно частіше, ніж представники інших професій. Крім того, з'ясувалося, що кожен десятий ветеринар страждав від серйозного психічного розладу і більше ніж кожен шостий припускав покінчити життя самогубством.

Дані за більш ніж три десятиліття показують, що ветеринари в 3,5 рази частіше вмирають від самогубства, ніж представники населення в цілому, згідно з дослідженням, опублікованим в Журналі Американської Ветеринарної Медичної Асоціації [3]. Автори цього дослідження з'ясували, що ветеринарних фахівців на такий крок штовхає те, що вони «піддаються високому рівню професійного стресу, пов'язаного з тривалим робочим днем, очікуваннями клієнтів, несподіваними результатами, повідомленням поганих новин, поганим балансом роботи і особистого життя, високим робочим навантаженням, зростанням витрат на ветеринарну допомогу, професійною ізоляцією, студентським боргом і відсутністю підтримки з боку старших». Дослідження також показало, що серед ветеринарів часто зустрічаються тривога і депресія, а також пов'язані з ними риси особистості, такі як перфекціонізм.

Цю проблему, яка стосується життя людей, просто неможливо ігнорувати.

На жаль, проблема ментального здоров'я стосується ветеринарного фахівця не тільки на початку практичної діяльності, а ще зі студентства.

У процесі здобуття ветеринарної освіти перед студентами постає ряд стресових факторів, які у деяких випадках можуть бути пов'язані з негативними наслідками для психічного здоров'я здобувача вищої освіти: високе академічне навантаження, високі вимоги до оцінки, недоліки у клінічній практиці, складності з керуванням часом і стресовими факторами за межами академічного навчання, такими як міжгрупові або особистісні відносини, сімейні проблеми, проблеми зі здоров'ям і фінансові проблеми. На деяких студентах особливо негативно позначаються порівняння цих етичних дилем і проблем, пов'язаних з навчанням, з успіхами своїх однолітків. Все це може накопичуватися і викликати проблеми з психічним здоров'ям, такими як виснажливий стрес, тривога і депресія.

Згідно з дослідженням, опублікованим WSAVA [1], більшість студентів-ветеринарів приховують свої переживання під маскою гумору, таким чином долаючи труднощі. Однак важливо знайти золоту середину, так як при надмірному використанні гумору існує ризик створення субкультури, в якій жарти з приводу складних проблем, таких як психічне здоров'я, стають

переважаючою «стратегією виживання», хоча прояв неспокою чи пошук емоційної підтримки можуть бути більш ефективними. Ефективність гумору як стратегії подолання труднощів може знизитися, якщо він стане саморуйнівним. Таким чином, гумор може перетворитися з ефективної стратегії виживання в дисфункціональну, особливо якщо людині вже якийсь час потрібна психологічна допомога. Важливою проблемою студентів-ветеринарів є і самозвинувачення, внаслідок неможливості прийняття своїх помилок.

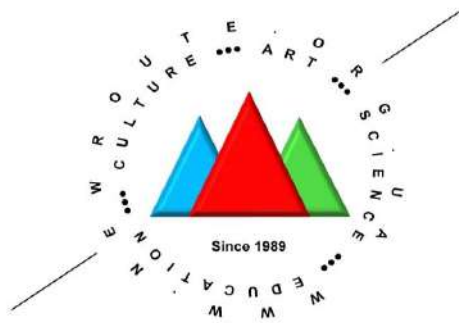
Кожен з нас, хто працює у ветеринарній сфері, може змінити ситуацію на краще, ведучи відкриті бесіди та шукаючи освіту і ресурси, які краще підготують нас для довгострокової кар'єри, роблячи те, що ми любимо найбільше: забезпечуючи якісний догляд за домашніми тваринами. Впровадження концепцій здорового робочого місця і благополуччя в клінічне середовище для вирішення проблеми втоми, через співчуття, й професійного стресу та пропозиція безперервного навчання в управлінні виробничими стресорами може допомогти знизити кількість самогубств серед ветеринарів.

Для розвитку емоційної стабільності у ветеринарних фахівців вкрай важливо, щоб під час клінічної роботи у співробітників була можливість наставництва і взаємодії між колегами.

Рекомендації, які можуть бути використані для студентів, включають у себе програми взаємного наставництва, безкоштовні заходи по емоційному здоров'ю та добробуту, що проводяться студентськими товариствами, гостьові лекції досвідчених ветеринарів, які відкрито говорять про використання психологічної допомоги. Також важливим буде з боку студента привчитися до самоспівчуття і турботи про себе.

Література

1. McArthur M., Mansfield C., Matthew S. Resilience in Veterinary Students and the Predictive Role of Mindfulness and Self-Compassion. *JVME*. 2017. Vol.44, №8. URL: https://wsava.org/wp-content/uploads/2020/12/JVME_Resilience-in-Veterinary-Students-and-the-Predictive-Role-of-Mindfulness-and-Self-Compassion.pdf
2. Randall J. Nett, Tracy K. Witte, Stacy M. Holzbauer. Notes from the Field: Prevalence of Risk Factors for Suicide Among Veterinarians. *CDC*. 2015. Vol.64, №5, Pages 131-132. URL: <https://www.cdc.gov/mmwr/preview/mmwrhtml/mm6405a6.htm>
3. Suzanne E. Tomasi, Ethan D. Fechter-Leggett, Nicole T. Edwards. Suicide among veterinarians in the United States from 1979 through 2015. *JAVMA*. 2019. Vol.254, №1, Pages 104-112. URL: <https://avmajournals.avma.org/doi/full/10.2460/javma.254.1.104>.

КРЕАТИВНИЙ ПРОСТІР

Журнал засновано 2020 року.

Журнал є електронним науковим виданням.

Міжнародний стандартний номер періодичного видання ISSN 2710-1177 (online)

Журнал індексується за показниками h-індекс (Google Scholar), i10-індекс (Google Scholar).

Наукові статті розміщуються в базі даних інформаційного ресурсу «Наукова періодика України», в пошуковій системі наукових публікацій «Google Scholar», на сайті засновника www.newroute.org.ua.

Засновник та видавець журналу: «Соціально-гуманітарна науково-творча майстерня «Новий курс» (рік заснування – 1989).

Свідцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції ДК№6392 від 07.09.2018.

Видавець зареєстрований у глобальному реєстрі видавців Global Register of Publishers.

Контакти: +380970440309, creatspace2020@gmail.com, info@newroute.org.ua

Вул. Манізера, 3, м. Харків, 61002, Україна.

Публікація у журналі вважається науковою працею, яка опублікована у вітчизняному електронному науковому періодичному виданні та підтверджує апробацію наукових досліджень автора. Журнал не входить до переліку фахових видань України.

Журнал є мультидисциплінарним науковим виданням.

Автори несуть відповідальність за зміст (авторство та самостійність досліджень), точність та достовірність викладеного матеріалу.

Редакція може не поділяти точку зору авторів.

Статті публікуються в рамках проведення міжнародної науково-практичної конференції «Креативна трансформація та модернізація сучасного суспільства», 27 січня 2021 р., м. Харків, Україна. Розміщення статті автора у журналі є підтвердженням участі автора у конференції.

Редакційна колегія:

Кучин Павло Захарович, заслужений артист України, СГ НТМ «Новий курс» (головний редактор)

Акіншина Ірина Миколаївна, кандидат філологічних наук, доцент, Луганський національний університет імені Тараса Шевченка

Гончаренко Тетяна Ігорівна, СГ НТМ «Новий курс» (відповідальний секретар)

Дубовик Наталія Анатоліївна, кандидат політичних наук, доцент, Державний університет телекомунікацій

Єрошенко Олена Віталіївна, кандидат мистецтвознавства, доцент, Харківська державна академія культури

Калініна Ольга Сергіївна, кандидат культурології, Харківська гуманітарно-педагогічна академія

Карпинський Борис Андрійович, доктор економічних наук, професор, Львівський національний університет імені Івана Франка

Кислюк Любов Вікторівна, кандидат наук із соціальних комунікацій, доцент, Луганський національний аграрний університет

Косуля Ірина Юріївна, кандидат соціологічних наук, доцент

Кучин Сергій Павлович, доктор економічних наук, професор, Харківський національний університет мистецтв імені І. П. Котляревського

Сафонова Наталія Анатоліївна, кандидат філологічних наук, доцент, Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

Столярчук Ольга Святославівна, кандидат філософських наук, Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

Сторож Олена Василівна, кандидат психологічних наук, доцент, Рівненський державний гуманітарний університет

Рассомахіна Ольга Андріївна, кандидат юридичних наук, доцент, Європейський університет

Тополевський Віктор Юрійович, кандидат педагогічних наук, доцент, Харківська державна академія культури

Федоренко Микола Олександрович, кандидат філософських наук, доцент, Національна музична академія України імені П. І. Чайковського

Харченко Артем Вікторович, кандидат історичних наук, доцент, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

Шевчук Інна Володимирівна, кандидат наук з державного управління, Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова

УДК 009:3(082)

К79

Креативний простір: електрон. наук. журн. – № 1. – Харків: СГ НТМ «Новий курс», 2021. – 103 с.

© СГ НТМ «Новий курс», 2021

© Автори, 2021

ЗМІСТ

Стор.

Розділ перший**Педагогіка, соціологія, філософія, психологія, соціальні комунікації**

<i>Тищенко Николай Андреевич</i> ОСОБЕННОСТИ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ПЛАТФОРМЫ ДИСТАНЦИОННОГО ОБУЧЕНИЯ CANVAS	... 5
<i>Прядко Анастасія Олегівна</i> ЧИННИКИ ВПЛИВУ НА ПРОЦЕСИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ СТЕРЕОТИПІВ У ВИХОВАТЕЛІВ	... 7
<i>Фрумкіна Арина Леонівна</i> ПОНЯТТЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ЇХ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	... 8
<i>Федорова Інна Валеріївна, Кошельник Катерина Вікторівн</i> ВПЛИВ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ НА ТРАНСФОРМАЦІЮ ЕКОНОМІЧНОГО, СОЦІАЛЬНОГО І КУЛЬТУРНОГО ЖИТТЯ СУСПІЛЬСТВА	... 10
<i>Штефан Анна Костянтинівна</i> СОЦІАЛЬНА РОБОТА В ІНКЛЮЗИВНІЙ ОСВІТІ	... 12
<i>Serheieva Oksana Oleksiivna</i> SPEAKING SKILLS DEVELOPMENT	... 14
<i>Сухомлінова Юлія Василівна</i> ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДИКИ СЛІСК-НАВЧАННЯ ЯК СПОСОБУ ПОДОЛАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО СЕРФІНГУ	... 16
<i>Матвеева Наталія Олексіївна</i> ЗАСАДНИЧІ ФУНКЦІЇ УЧИТЕЛЯ ІНКЛЮЗИВНОГО ЗАКЛАДУ ОСВІТИ	... 17
<i>Ластовкін Владислав Анатолійович, Счастливцев Віктор Іванович</i> ДОМАШНЄ НАСИЛЛЯ У ПЕРІОД ПАНДЕМІЇ COVID-19	... 19
<i>Данилишина Вікторія Іванівна</i> ТРАНСФОРМАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ ПЕДАГОГА НА ЕТАПІ МОДЕРНІЗАЦІЇ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ	... 20
<i>Кравченко Ольга Василівна</i> КРИТИЧНЕ МИСЛЕННЯ ЯК ЖИТТЄВА НАВИЧКА	... 23
<i>Старікова Галина Геніївна</i> НОВІ ПІДХОДИ ДО РОЗУМІННЯ СУТНОСТІ НЕЯВНОГО ЗНАННЯ	... 24
<i>Рифицкая Ирина Ивановна</i> МОТИВЫ НАУЧНО-ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ СТУДЕНТОВ	... 26
<i>Дяденчук Альона Федорівна</i> ШЛЯХИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИКЛАДНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ СПРЯМОВАНOSTІ НАВЧАННЯ В ЗАГАЛЬНОМУ КУРСІ ФІЗИКИ	... 27
<i>Вдовика Ірина Олександрівна, Порядченко Леся Анатоліївна</i> ФОРМУВАННЯ ЧИТАЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДРУГОКЛАСНИКІВ ЗАСОБАМИ ДОПОВНЕНОЇ РЕАЛЬНОСТІ	... 29
<i>Рябініна Марина Анатоліївна</i> ВПЛИВ МАНІПУЛЯТИВНОГО СПІЛКУВАННЯ В ЖАНРАХ ІНТЕРНЕТУ НА ДІТЕЙ ПІДЛІТКОВОГО ВІКУ	... 31
<i>Процько Светлана Анатольевна</i> СОЦИАЛЬНАЯ РАБОТА КАК ПРОФЕССИОНАЛЬНАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ	... 33

Отже, готовність до педагогічної діяльності – це структурне явище, компонентне наповнення якого є досить інваріантним. Маючи за предмет дослідження готовність як вид професійно-педагогічної діяльності вчителів початкових класів, розглянемо цей феномен більш докладно з урахуванням додаткової спеціалізації вчителів початкових класів, якою в нашій роботі виступає образотворче мистецтво.

У ході проведеного дослідження ми дійшли таких висновків. Готовність до професійної діяльності – це сукупність компетентнісних характеристик спеціаліста, що повинні забезпечити його самореалізацію в професійній діяльності. Готовність до педагогічної діяльності – це сукупність сформованих у майбутнього вчителя предметних та педагогічних знань, умінь і навичок і досвід застосування їх на практиці, а також мотивів, професійної самосвідомості і педагогічної компетентності. Готовність як вид професійно-педагогічної діяльності вчителів початкових класів до навчання молодших школярів мистецької освіти – це здатність взаємопов'язаного формування у майбутніх вчителів початкових класів: а) психолого-педагогічних компетенцій з урахуванням загальнопедагогічних знань і вмінь і специфічних знань і вмінь щодо кожного предмета; б) художньо-образотворчою компетенцією з урахуванням знань різних видів образотворчої діяльності, умінь візуально-графічного зображення дійсності, розвитку власного художньо-творчого потенціалу; здатності самостійно вирішувати завдання, пов'язані з художнім сприйняттям та інтерпретацією творів мистецтва; в) предметно-методичною компетенцією з урахуванням методичних знань і вмінь з навчання образотворчому мистецтву.

Джерела

1. Дьяченко М. И., Кандыбович Л. А. Психологические проблемы готовности к деятельности. Минск: Изд-во БГУ. 1972. 176 с.
2. Левитов Н. Д. О психических состояниях человека. М.: Просвещение, 1964. 343 с.
3. Михайлова О. Э. Общая методика обучения иностранным языкам на специальных факультетах педагогических институтов. М, 1975. 218 с.
4. Педагогіка вищої школи: навчальний посібник / З.Н. Курлянд та ін.; за заг. ред. З. Н. Курлянд. К.: Знання, 2007. 495 с.
5. Подласый И. П. Педагогика: Новый курс: учеб. для студ. высш. учеб. заведений. М.: Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 2002. 576 с.
6. Узнадзе Д. Н. Психология установки. СПб.: Питер, 2001. 416 с.
7. Фрумкіна А. Сутність поняття «готовність майбутніх вчителів до інтегрованого навчання молодших школярів предметної та іншомовної мовленнєвої діяльності». «Інноваційна педагогіка». Херсон, Видавничий дім «Гельветика», 2019. Випуск 16, Т2. С.74–78. Режим доступу: http://www.innovpedagogy.od.ua/archives/2019/16/part_2/16-2_2019.pdf DOI <http://doi.org/10.32843/2663-6085-2019-16-2-15>

Федорова Інна Валеріївна

Одеський державний аграрний університет

Кошельник Катерина Вікторівна

Одеський державний аграрний університет

Науковий керівник: Федорова Інна Валеріївна

Одеський державний аграрний університет

ВПЛИВ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ НА ТРАНСФОРМАЦІЮ ЕКОНОМІЧНОГО, СОЦІАЛЬНОГО І КУЛЬТУРНОГО ЖИТТЯ СУСПІЛЬСТВА

У статті проаналізовано соціокультурну діяльність людини в житті соціуму та її впливу на нього, виділено соціокультурні елементи, що впливають на різні аспекти людського життя. Розглядається сім'я як важливий носій культури та її складових. Ключові слова: соціокультурна діяльність, соціум, економічна діяльність, сім'я, громадянська позиція.

Зміна соціальної та економічної ситуації на сучасному етапі розвитку українського суспільства та властивої йому культури зумовлює потребу формування соціально активної особистості, яка володіє цілісним світоглядом, адаптивними здібностями, що забезпечує продуктивність її соціокультурної діяльності.

Актуальність теми обумовлена необхідністю пошуків шляхів оптимального вирішення проблем розвитку соціокультурної діяльності в цілому і окремих її галузей як засобу не тільки виходу із кризи, але й нарощування прискореного розвитку в умовах трансформації українського суспільства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій щодо значення соціокультурної діяльності людини в житті соціуму представлено в наукових доробках А. Здравомислова, А. Ахієзера, А. Гусейнова, В. Розина, В. Тугаринова.

Виклад основного матеріалу. Соціокультурна діяльність людини – це залучення людини до культури та активного її включення в цей процес, який здійснюється суспільством та його соціальними інститутами. У своєму структурному вимірі об'єктивний феномен соціокультурного складається з сукупності явищ: різноманітних форм соціокультурної діяльності людини; суб'єктів соціокультурної діяльності – соціалізованих та інкультурованих індивідів, соціокультурних груп, соціокультурних інститутів; індивідуальних та групових потреб в продуктах соціокультурної діяльності; продуктів соціокультурної діяльності; чисельних форм та видів відображення процесів соціокультурної діяльності; соціокультурних інститутів, що історично

утворилися як складові керованих та не керованих, офіційно підтримуваних державою та не підтримуваних технологій соціокультурної діяльності; розмаїтих відносин, структурних та функціональних зв'язків між суб'єктами соціокультурної діяльності, її продуктами, соціокультурними інститутами.

Універсальні функції поняття соціокультурного утворилися як результат інтеграції в його зміст двох різних за походженням систем уявлень: «уявлення про соціальне» і «уявлення про культурне». Соціальне – основний атрибут соціуму (людської спільноти). Культурне, навпаки, є основним атрибутом культури (штучно утвореної людством сукупності артефактів) [1].

Культурне як властивість сукупності штучно утворених речей, відносин, інститутів, ментальних образів, норм тощо своїми виявами має дещо інші впливи на людство: утворення штучного середовища людської життєдіяльності, «надбудови» над природою; утворення знарядь праці, техніки та технологій людської діяльності; олюднення («сапієнтизація», «гомінізація») людства, формування багаторівневої біосоціокультурної сутності людини; розвиток та задоволення потреб соціуму в штучних матеріальних і духовних продуктах; розвиток та задоволення потреб соціуму в пізнанні, утворенні орієнтуючої, ціннісно-нормативної, праксеолого-регулюючої картини світу; поглиблення та задоволення потреб соціуму в накопиченні, збереженні, розповсюдженні, наслідуванні знань, технік, технологій продуктивної матеріальної та ментальної (духовної) діяльності, навчанні, освіті та просвіті тощо; інкультурація та аккультурація нових генерацій соціуму, мігрантів тощо; розвиток та задоволення потреби людства та особи в свободі, самовиявленні, саморозвитку, самореалізації тощо; розвиток та задоволення соціальної та індивідуальної потреби в творчості; поглиблення та задоволення потреби соціальних груп та індивідумів в ігрової, розважальної, дозвілєвої діяльності [1].

Соціальне як властивість людської спільноти має власні прояви: об'єднаність у громаду (етнос, плем'я, націю, професійну групу, родину, сім'ю, конфесійну, дозвілєву групу тощо); перетворення зоологічної (тваринної, архантропоїдної) соціальності на людську соціальність, формування дворівневої біо-соціальної сутності людини; організованість (спрямованість на групове задоволення спільних потреб); керованість (наявність біо-антропологічного домінанта, соціального лідера, політичного вождя, ідеологічного пропагандиста тощо); ієрархічність (внутрішня структурованість спільноти за рівнем владних функцій); урегульованість (наявність біофізіологічних, комунікаційних, практико-діяльнісних, моральних, правових тощо регуляторів спільної життєдіяльності); соціалізація членів спільноти (забезпечення елементарної адаптованості до вимог спільної життєдіяльності з виконанням загальних регуляторів); виконання соціально-педагогічної (формуючої по відношенню до нових генерацій соціуму, виховної, освітньої) функції, забезпечення високого рівню інтегрованості в суспільство, розвиток творчих типів особистості тощо; у деяких спільнот – виконання генеративної (підтримуючої демографічну чисельність соціуму) функції; структурованість часу життєдіяльності соціуму та соціального індивіда, розподіл часу праці та відпочинку; наявність вільного часу, періодів пошуково-орієнтуючої, соціально-самоорганізаційної, ігрової, дозвілєвої, розважальної діяльності тощо [1].

У кожній із сфер суспільного виробництва людина має можливість для самореалізації через упровадження власної інноваційної культури. Надзвичайно важливою є реалізація інноваційної культури в соціокультурній сфері життєдіяльності особистості, тобто в таких сферах самореалізації, як сім'я, побут, громадська діяльність, народна творчість тощо. Важливо, що соціокультурний простір особистості надає їй майже безмежне середовище творчо-креативної самореалізації [2]. Людина здійснює свою інноваційну соціокультурну діяльність не ізольовано від соціуму, тому це безпосередньо впливає як на всі сфери життя та діяльності як окремої групи людей, так і держави в цілому. Галузі світової економіки, що мають високу додану вартість, почали зміщуватися з економіки знань та інформації в бік інноваційних технологій та креативних ідей (креативної економіки). Креативні інновації по створенню нових видів продуктів та послуг стають новою силою для економічного зростання. Розробка і експорт в сфері культурного контенту мають наступні переваги для розвитку національної економіки: створення об'єктів з високою доданою вартістю за рахунок використання культурного ресурсу; сприяння формуванню спеціалізованих ринків в межах України та створенню нових робочих місць; створення умов для збільшення пізнаваності національних брендів; розвиток туристичного бізнесу [3]. Сфера побуту, до якої людина пристосовується, починаючи з дитинства, створює для неї гармонійне середовище звичних смислів і об'єктів, що поєднує в собі духовні орієнтири і матеріальні цінності. В такому середовищі в найбезпосередніший спосіб може проявлятися інноваційна культура особистості, спрямована на креативне перетворення і вдосконалення простору безпосередньої життєтворчості індивіда, колективу, громади. Ускладнення сучасного побуту, а також насичення його інформаційними гаджетами і системами призводить до того, що людина отримує величезні можливості його трансформації і підлаштування під власні індивідуальні вимоги, потреби і естетичні смаки. Так і можливості вимагають від людини реалізації своєї інноваційної культури та

креативного мислення буквально на кожному етапі власного особистого життя, у зв'язку з чим інновації стають безпосереднім елементом особистісної життєвості.

Сім'я створює первинне смислове, ціннісне, предметно-речове, традиційно-культурне середовище, як складне соціокультурне явище, виступає важливим носієм культури та її складових. Інноваційна культура особистості в сімейній атмосфері проявляється кожної миті: у стосунках з рідними, у вирішенні складних сімейних проблем, у виході з конфліктних ситуацій, у знаходженні компромісів завдяки формуванню спільних цінностей, смислових пріоритетів тощо [2]. Важливим виміром соціокультурної інноваційної активності особистості є відстоювання правовими і демократичними засобами власної громадянської позиції. Соціокультурна інноваційна активність особистості є основою розвитку демократичного суспільства, в якому не лише держава, але й кожна окрема громада, а також кожен громадянин піклується про власний і суспільний благоустрій. У зв'язку з цим, можливості реалізації інноваційної культури в громадському аспекті соціокультурної творчості є надзвичайно важливим аспектом протікання життєдіяльності сучасної особистості і суспільності. Окрім того, застосування інноваційної культури в громадській сфері соціального функціонування забезпечує інтегративну цілісність національного соціуму, адже саме новаторська, реформістська, спрямована на удосконалення основних форм суспільного гуртожитку енергія здатна об'єднати всіх ключових суб'єктів економічного, політичного, соціокультурного, місцево-громадського розвитку країни [2].

Висновок. Залучення людини до соціокультурної діяльності – це безперервний активний процес, який здійснюється суспільством та його соціальними інститутами протягом усього життя особистості. У кожній із сфер суспільного виробництва індивід має можливості для самореалізації через упровадження власної інноваційної культури. Надзвичайно важливою є реалізація інноваційної культури в соціокультурній сфері життєдіяльності особистості, тобто в таких сферах самореалізації, як сім'я, побут, громадська діяльність, народна творчість тощо.

Джерела

1. Щербина-Яковлева О.Ю. Поняття соціокультурної діяльності: філософські та культурологічні виміри. // Світогляд-Філософія-Релігія. Суми: СумДУ. 2017. Вип. 12. С. 71-78. Режим доступу: <http://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/65820>
2. Старовойт О. Соціокультурна і духовна сфери реалізації інноваційної культури особистості. // Вісник Інституту розвитку дитини. Сер.: Філософія, педагогіка, психологія. 2014. Вип. 33. С. 46-55. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vird_2014_33_9.
3. Нищук Є. Культура України – основа ціннісного та економічного фундаменту держави// Портал Децентралізація. 24.01.2017. Режим доступу: <https://decentralization.gov.ua/news/4059>

Штефан Анна Костянтинівна
Запорізький національний університет

СОЦІАЛЬНА РОБОТА В ІНКЛЮЗИВНІЙ ОСВІТІ

Стаття присвячена соціальній роботі з дітьми з інвалідністю, адже проблема є досить значущою, завдяки професійним підготовленим кадрам дитина швидко адаптується до нового середовища, а саме інклюзивного класу, а згодом вона стане повністю соціалізованою людиною та не відчуватиме себе не такою як інші, однак соціальна робота у школі направлена не лише на дітей з інвалідністю та їх батьків, робота з іншими дітьми дозволяє виховати толерантність, що згодом відобразиться на рівні вихованості та культурі населення країни. Ключові слова: діти, дитина з інвалідністю, інклюзивна освіта, соціальна робота.

Українським законодавством передбачено одержання освіти кожною дитиною в загальноосвітніх закладах за місцем проживання. Всім дітям, незалежно від типу порушення, індивідуальних особливостей, мають бути створені умови для успішного навчання.

Сутністю інклюзивної освіти є навчання осіб з інвалідністю та їх адаптація до освітнього середовища, надання якісних освітніх послуг. Навчання таких дітей передбачає використання індивідуальних форм роботи. Напрямами інклюзивної освіти є допомога когнітивному, емоційному та соціальному розвитку кожного школяра. Аби він відчував себе непотворними, повноцінним учасником суспільного життя.

Створення реабілітаційних закладів зумовлює важливість вдосконалення умов надання освітніх послуг, розробки нових форм і методів соціальної роботи з дітьми з інвалідністю.

Запровадження в Україні інклюзивної освіти є закономірним процесом. Проте для успішної реалізації цієї ідеї на практиці актуально залишається проблема професійної підготовки та перепідготовки педагогів. Упровадження інклюзивної освіти в українських умовах потребує вирішення низки нагальних завдань економічного, духовного та гуманістичного характеру.